blive taget for haardt fat paa mig, hvis jeg overskrider dette Beløb. Jeg kan derfor kun udtale, at jeg selvfølgelig med Opmærksomhed og Interesse skal følge denne Sags Bevægelser, og at jeg altid her vil handle i Forstaaelse med det danske Landbrug. — Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (P. Bojsen) talte noget om min vanskelige Stilling mellem det samlede Landbrugs Interesser og de lokale Interesser. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at jeg vil betragte det som min Opgave at følge det samlede Landbrugs Interesser og at komme bort fra det lokale Landbrugs Interesser. Jeg takker derfor meget for den Støtte, jeg har faaet her i Tinget ved de Udtalelser, som staa i Betænkningen, og jeg haaber, at denne Sag i Sommerens Løb skal kunne udvikle sig nogenlunde tilfredsstillende for det danske Landbrug. At der er store Vanskeligheder, maa være os klart, men jeg tror, at der foreløbig ved den Bevilling, der nu sker, er bevirket det, at vi ikke gaa Sommeren ubevæbnede i Møde, men kunne se den nærmeste Tid nogenlunde rolig i Møde og saa senere maa handle efter, hvad der er rigtigt og forstandigt.

Krigsministeren *(Tuxen)*: De i Dag faldne Udtalelser give mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg skal derfor kun sige, at jeg ganske samstemmer med Flertallet i dets Udtalelse om, at de foretagne betydelige Nedsættelser stride mod Forsvarets Tarv, og at Bevillingerne til Kompletering af Hærens Materiel ere saa stærkt beskaarne, at det maa vække den største Betænkelighed. Jeg ser derfor ikke andet, end at vi snart maa komme bort fra den stifmoderlige Behandling, der i de senere Aar i det hele taget er blevet Forsvarssagen til Del. Det ærede 1ste Mindretals Erklæring hentyder til, at ydre politiske Forhold mulig kunne medføre, at enhver Udsættelse kan blive skæbnesvanger for Landet; imidlertid erkendte det ærede Medlem i Dag, at der ogsaa kan være Anledning for Regeringen til at tage Hensyn til de indre politiske Forhold. Jeg er som Medlem af Regeringen nødsaget til at tage saadanne Hensyn, men i øvrigt forstaar jeg fuldt ud det ærede Medlems Standpunkt.

Til en Udtalelse af det ærede 7de kongevalgte Medlem kan jeg ganske slutte mig. Den fremkom paa given Foranledning og gik ud paa, at Beløbene til Forsvarsvæsenet ikke vare byrdefulde for Landet. Jeg ønsker at supplere dette med et Par Ord, der skulle vise den lempelige Maade, hvorpaa vi herhjemme gaa frem i Henseende til alle Anskaffelser i Sammenligning med, hvad andetsteds har været Tilfældet. Jeg tror ikke, at der er nogen Stat, hvor man gaar saa lempeligt frem med Anskaffelser til Fæstninger som netop Danmark. Jeg tænker ikke alene herved paa de store Stater. Det er jo klart, at de have gjort deres Kraftanstrengelse i ganske faa Aar for at blive færdige, men det samme har ogsaa været Tilfældet med de mindre Stater, i alle Tilfælde med alle de mindre Stater, som jeg kender. Jeg skal anføre et Eksempel fra den allersidste Tid, nemlig Svejts. Efter at have faaet St. Gotthardsbefæstningen anlagt, har denne Stat i Løbet af 1 a 2 Aar sørget for at faa alt anskaffet, hvad der staar i Forbindelse med denne Befæstning. Det, der nu anskaffes, er kun Smaating til Reparationer og Vedligeholdelse, men Hovedarbejdet blev gjort i de første Par Aar efter Befæstningens Anlæggelse, saa vidt jeg husker 1890—91. Vi ere som sagt gaaede en anden Vej, idet vi ere gaaede frem med de tilsvarende Anskaffelser ved at fordele Beløbet paa et stort Antal Aar. Der kunde jo ogsaa være et Motiv for os til at gøre det, henset til de militære Fabrikker, vi have, Kanonfabrik, Krudtfabrik, Geværfabrik og Klædefabrik, thi derved muliggøres, at Pengene blive i Landet og komme vore egne Arbejdere til gode, samtidig med, at vi faa Arbejdet baade overordentlig billigt og meget godt fra disse Fabrikker. Men naturligvis rummer denne successive Anskaffelsesmaade en Fare, nemlig den, at man ikke staar kampberedt, hvis noget pludselig skulde komme paa. Det er en Risiko, man løber, men ved at gaa saa langsomt frem med disse Bevillinger, som det nu har været Tilfældet i de sidste Aar, er Følgen den, at Anskaffelserne trække ud over en alt for lang Aarrække, og at man overhovedet ikke naar det Maal, man har sat sig, uagtet det i Virkeligheden er beskedne Fordringer, der ere lagte til Grund for dette Maal.

Jeg kunde ønske ved denne Lejlighed, da jeg har Ordet, kortelig at dvæle ved vore Hærudgifter i Anledning af nogle Tal, som forleden Dag bleve fremsatte af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), nogle Tal, som ogsaa ere fremsatte af Ordføreren for Folketingets Finansudvalg, og som indeholde en Oversigt over de forskellige Staters samlede Hærudgifter, altsaa Udgifter baade for Hær og Flaade.